

Igrači koriste momenat da isplahnu grlo. Igra se nastavlja. Bekštos puca drugarica Cinober. Lopta se zaustavila kod gospođe Veselić, koja je pokušala preći drugaricu Cimbulu, ali joj je ova podmetnula nogu i superiorno se poigrava protivnicom. No, tu je gospodin Veselić, koji joj grubo oduzima loptu.

(FUČKANJE. FUJ!)

Gospođa je pala . . . hoće li biti faul? Ne, on puca na gol, ali — ništa.

Sada loptu ispucava kćerka. Lopta je pogodila u glavu Tumbleka. On srdito trči, mlatara rukama, ali lopta je još uvijek kod njega. S lijeve strane napada ga vlastita sestra, ali on je obilazi jer je snažniji od nje i . . . šut . . . lopta se zaustavila u vitrini. Utakmica dobiva na tempu. U pomoć Tumbleku ide slikar Cinober. Drugarica Veselić je na zemlji. U igralište je uletjelo nekoliko praznih boca. To Veselić — otac baca boce po sobi, pardon po igralištu. Sad i drugarica Cinober postaje gruba, ona tanjurima gađa supruga. Nastala je sveopća gužva. Hoće li igralište biti suspendirano!

(NAVIJANJE)

Gospodin Cinober puca i — gol! 1:0! Ali lopta je pritom eksplodirala jer je pogodila Tumbleka u glavu. Sad u igralište ulazi sudija. Ne, to nije sudija, to se drug Cimbula vratio s posla. Utakmica se na čas prekida. Igrači iz boca gase požar i brišu znoj s čela. Drugarica Veselić je raščupana, a tata Veselić ima crno oko — on je crnook! Cinober i Cinoberka teško dišu. Tumblek se drži za glavu, a kćerka za nos jer nema u blizini nijednog hipija koga bi vukla za nos.

Dragi slušaoci, do nastavka prijenosa poslušajte muziku iz našeg studija . . .

PAMETNI U LUDNICI

Osobe:

GENERALNI

VISKIĆ

KOKA

BOLNIČAR

(Soba u duševnoj bolnici. Generalni direktor poduzeća »Otpad« šeće uokolo. Gleda svoje ruke.)

GENERALNI

Pa ja sam zaista lud. Gle, kako mi ruke dršću — živci. (Broji prste.) Jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam! (Ne broji palčeve.) Koliko ono čovjek mora imati prsti? Koliko? Deset! Jest, deset! A ja ih imam osam. Jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam. Gle, pa i pametan čovjek mora ovdje poludjeti! Da vidim koliko imam prsti na nogama. (Sjeo je i izuva se.) Jedan, dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet, deset! Pazi, svi su! Ja nisam lud, ja nisam lud! (Skače od veselja i udara po vratima.) Hej vi, hej vi! Što ste me zatvorili samog?! Ja nisam lud! (Dalje lupa.)

BOLNIČAR

(Bivši blagajnik »Otpada«)

Što hoćeš? Šta lupaš?

GENERALNI

Ja nisam lud! Vidite da ja normalno govorim. Pustite me barem među druge luđake. Crknut ću od dosade.

BOLNIČAR

Pa što ste onda došli u ludnicu kad niste ljudi?

GENERALNI

Mislio sam da ima u ludnici i pametnih ljudi. (Pipa se ima li glavu.) Vi ste meni odnekud poznati. Gdje sam ja vas vidio? Pa ja sam zaista lud. Vi ste moj blagajnik. Kakve lude misli me progone! (Bolničar zatvara vrata i odlazi. Generalni opet lupa. Ovaj se vraća s kaišem u rukama.)

BOLNIČAR

Šta hoćeš?

GENERALNI

Ja nisam lud! Pustite me napolje!

BOLNIČAR

Hoćeš li da ti stavim luđačku košulju!

GENERALNI

(napada ga)

BOLNIČAR

Imamo mi i za ovakve lijeka! (Mlati ga kaišem i tjera ga po sobi.) Tako, a sad opet lupaj.

(Odlazi.)

GENERALNI

Majku ti tvoju, platit ćeš ti meni kad ja izađem napolje. Vidjet ćeš ti tko je lud, ja ili ti. (Sjeda nemoćno, traži cigarete.) I cigarete su mi oduzeli! (Buka na hodniku.)

VISKIĆ

(uguraju ga)

Ja nisam tako jako lud da bih morao biti s drugim luđacima!

BOLNIČAR

Evo ti društvo, samo se nemojte počupati. (Odlazi)

GENERALNI

Viskić! Pa ja sam zaista lud! Od ovog bolničara vidim blagajnika, a od ovog luđaka direktora fonda za reprezentaciju.

VISKIĆ

(Pipa se po čelu i po tijelu.)

Pa jest, to sam ja, a ovo bi trebao biti generalni direktor. Ali ja sam u vrućici, ja buncam. Tko si ti? Reci da nisi ti generalni direktor. Taj prokleti

generalni i ovdje me progoni. E, lijepu mi je paru ukuhao. Da mi dođe šaka, neće se iz njih iščupati.

GENERALNI

Tko se neće iščupati? Tko! Hoćeš li da te zadavim! (Ide prema njemu sa zgrčenim prstima.)

VISKIĆ

Jao, jao! Pomozite, spasavajte! Udavit će me ovaj luđak! Spasavajte. Taj generalni svuda me progoni. U poduzeću me je davio, i sad me hoće zadaviti! (očajnički) Pomozite mi!!

GENERALNI

(smireno)

Jesi li ti to, Jovo, boga ti tvoga?!

VISKIĆ

(Bulji u njega.)

Ja sam, družo direktore! (Grle se.)

GENERALNI

Lijepi moj mali! Tebe mi sam bog šalje. Crkao sam od prevelike dosade. Ovi idioti su sami luđaci. Znači, i ti si se izvukao. Pričaj, kako je bilo!

VISKIĆ

Jednostavno! Sto hiljki liječniku i uputio me u ludnicu, pardon u duševnu bolnicu. Bolje ludnica nego robija!

GENERALNI

Da, ali u ludnici su luđaci, a tamo su barem pametni ljudi.

VISKIĆ

Ne vjeruj mnogo u to. Stvari se mijenjaju. Vidio sam malo prije jednog posve normalnog čovjeka. Stupala ga u ludnicu žena — da bi ga se niješila.

GENERALNI

Dakle, »Otpad« je propao!

VISKIĆ

A, eto, došlo je do difuzije, konfuzije i na kraju do — infuzije. Naše poduzeće pripojeno je »Jugodrupu«. Koka je i dalje sekretar.

GENERALNI

Prokleta hulja, ta me je uvijek varala. Koliko je dobio komercijalni?

VISKIĆ

Kažu, sedam godina!

GENERALNI

Vjera i Maca po dvije!

VISKIĆ

Lozić deset!

GENERALNI

Dobro smo prošli, reprezentativni! Da nisam »poludio« meni ne bi manjkalo petnaest godina!

VISKIĆ

Pst! Netko dolazi. Pravi se da si lud, jer inače... (Generalni veže cipelu na vrpču i vuče je po sobi. Ulazi bolničar, a za njim Koka.)

BOLNIČAR

Jesam li vam rekao da su posve ljudi!

KOKA

Jao!

BOLNIČAR

(generalnom)

Recite nam je li to vlak!

GENERALNI

Nije!

BOLNIČAR

Je li to automobil?

GENERALNI

Ne, nije!

BOLNIČAR

A, sad znam: to su kola!

GENERALNI

Jeste li vi ljudi? Kakva kola!

BOLNIČAR

Onda šta je to?

GENERALNI

Pa zar ne vidite da vučem cipelu na špagi?!

KOKA

Ostavite me s njima nasamo.

BOLNIČAR

To je isključeno!

KOKA

Ali, molim vas! Imam s njima nešto važno govoriti!

BOLNIČAR

To je zabranjeno. Nisam vas smio ni ovamo pustiti!

KOKA

Ali molim vas kao boga, samo jednu minutu, ja ću ih izliječiti!

BOLNIČAR

Pa, ako vas udave da ja budem kriv!

KOKA

Ne brinite! Nisu oni tako jako ljudi. Vidite da su to normalni ljudi, direktori! Vlasnici jahti, mercedesa i vila!

BOLNIČAR

Koji vuku svoje cipele na vrpči...

KOKA

To oni iz dosade. Ostavite me minutu. Idite iza vrata. Ja ću vikati ako mi budete potrebni. Molim vas...

BOLNIČAR

Dobro, ali ako vam se što desi, ja ne odgovaram (odlazi).

KOKA

Zdravo, drugovi direktori! Pa dobro, jeste li vi zaista poblesavili?

GENERALNI

Poslali su nas u duševnu bolnicu.

KOKA

Fol! Vi ste se nečeg uplašili!

VISKIĆ

Šta se tu sad pravite pametni, kao da ne znate. Mislite, ako ste se izvukli, zahvaljujući svojoj minici, da nas sad možete ismijavati.

KOKA

Tko se izvukao? Kako? Ne razumijem. Prekjučer dođem na posao, a vas obojice čitav dan nema. Jučer isto. Tek negdje oko podne pronijela se vi-

jest: generalni i reprezentativni su u bolnici na duševnom odjeljenju. Nismo vjerovali. I evo, danas sam došla da se uvjerim. Pa što vam se desilo i to obojici. Sigurno ste se napili, pa su vas uhvatili i sad vas liječe od alkohola!

GENERALNI

Koka, vi s nama zbijate šalu, a ja sam ponajviše zbog vas ovdje!

KOKA

Zbog mene! O, jadni dečko! Nesretna ljubav, pa šenuo!

GENERALNI

Ne izazivajte jer ću vas namlatiti!

KOKA

To bi mi i trebalo kad sam vam došla u posjet.

VISKIĆ

Jeste li bili na raspravi?

KOKA

Na kakvoj raspravi? Već dugo nisam imala razvod braka.

GENERALNI

Jeste li bili na saslušanju u vezi komercijalnog, Lozića i ostalih?

KOKA

Ne razumijem, kakvoj raspravi i saslušanju, zašto?

VISKIĆ

Pa, zbog pronevjere društvene imovine, tako nešto!

KOKA

Oni nisu saslušavani!

GENERALNI

A gdje su sada? U inozemstvu?

KOKA

Ne znam gdje su sada. Malo prije bili su u poduzeću.

GENERALNI

U kojem poduzeću?

KOKA

Bože, pa ovi su ljudi zaista poludjeli. U našem poduzeću, gdje bi drugdje?!

GENERALNI

To je nevjerovatno! A nije li naše poduzeće fuzionirano s »Jugodrpom«?

KOKA

Da, ali kao OOUR! A... sad razumijem: drugovi su u duševnoj bolnici jer su se pobojali zatvora! Znači, nešto ste »maznuli«!

VISKIĆ

Što je s inspekcijom? Znači, računi štimaju!

KOKA

Ono nije bila prava inspekcija. To je bila neka kontrola koja je zalutala u naše poduzeće. Kad su se uvjerali da su stigli na krivo mjesto, povukli su se bez gubitaka i naših i njihovih.

GENERALNI

Znači!

KOKA

Poduzeće »Otpad« normalno radi, sakuplja otpadni materijal.

VISKIĆ

To je nečuveno! Vi nas varate. Ja neću odavle dok se ne uvjerim da je sve ovo istina. Ne vjerujem ženama!

KOKA

Vama je zaista mjesto ovdje. Generalni, kad ćete prestati izigravati budalu? Hajdemo kući!

GENERALNI

Idem odmah! (Obuva se i polaze.)

VISKIĆ

Čekajte, idem i ja. Nećete me, valjda, ovdje ostaviti! (izlaze)

BOLNICAR

Kamo ćete?

KOKA

Pustite ih na slobodu. Nisu oni ljudi, oni su samo ovdje pronašli azil.

BOLNICAR

Kakav azil? Oni ne mogu napolje dok ih ne izliječimo. Sad ćete, gospodo, poći sa mnom pod hladan tuš, pa onda u šok-sobu.

KOKA

Ne zbijajte šalu, mladiću, s ovako visokim i odgovornim ličnostima. Pa oni su direktori!

BOLNICAR

Svi što dođu ovamo jesu kraljevi, carevi, direktori itd. A bilo je ovdje i pravih direktora, advokata, doktora pa su bili poslušni kao bubice. Hajde pod tuš! Drugarice, doviđenja!

GENERALNI

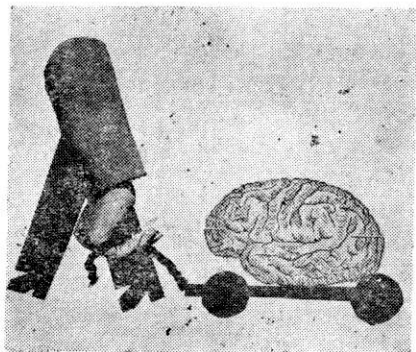
Koko, Kokice, učinite sve šta možete! Platite liječnicima koliko god traže, samo da izađem iz ludnice. Ja nisam lud. Kokice, bit ću vam zahvalan do groba, Kokice!

BOLNICAR

Hajde, hajde pod hladan tuš, i kuš!

GENERALNI

Jao, pod tuš! Dobit ću reumu! Već mi je sad zima, jao, smrzavam se! Crknut ću! Ja nisam lud! Ja . . . o! Da, ja sam lud što sam zdrav došao u ludnicu! Jao!!

Vozanje mozga

HUMORISTIČKA RADIO-KRITIKA